

UITSpraak 17 - 335

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellante

tegen

het bestuur van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 11 augustus 2017 heeft de facultaire examencommissie namens verweerder aan appellante een negatief advies gegeven met betrekking tot de voortzetting van de bacheloropleiding Notarieel Recht, waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (“WHW”) een afwijzing is verbonden.

Bij brief van 18 september 2017, ontvangen op 27 september 2017, heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep bij het College ingesteld.

Door appellante wordt - kort weergegeven – aangevoerd dat zij te maken heeft gehad met psychische klachten, waardoor ze is gehinderd bij de voortgang van de studie. Appellante verwijst hiervoor naar de verklaringen van de studentepsycholoog en de studentendecaan. Hieruit blijkt dat zij in de periode 17 maart 2017 tot 15 april 2017, 50%, en van 17 april 2017 tot 1 september 2017, 75 % heeft kunnen studeren. Appellante merkt op dat uit haar cijferlijst blijkt dat zij in het eerste semester goed heeft kunnen studeren, maar dat het in het tweede semester drastisch veranderde.

Op 10 oktober 2017 heeft verweerder getracht een minnelijke schikking te treffen met appellante. Dit heeft niet tot een minnelijke schikking geleid.

Op 11 oktober 2017 is een verweerschrift ingediend. Hierin is aangegeven dat appellante 20 studiepunten heeft gehaald. Verweerder wijst erop dat appellante 0 studiepunten heeft gehaald in het tweede semester en concludeert dat de hinderverklaring derhalve niet dekkend kan zijn.

Uitspraak
17-335
Blad 2/5

Daarnaast wijst verweerder erop dat appellante een groot aantal vakken ook na twee pogingen niet heeft gehaald. Daarnaast is zij in bezit is van een propedeuse hbo-recht en heeft zij een jaar Rechtsgeleerdheid aan de Erasmus Universiteit Rotterdam gevolgd.

Het beroep is behandeld op 29 november 2017 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is in persoon ter zitting verschenen. Namens verweerder is [naam], verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 18 september 2017 door het College ontvangen brief heeft appellante tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 11 augustus 2017. Het beroepschrift voldoet aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en de WHW gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. Relevante regelgeving

Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, eerste volzin, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding aan een student advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, van de WHW kan het instellingsbestuur aan een advies bedoeld in het eerste of tweede lid ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, van de WHW stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast. Deze regels hebben in elk geval betrekking op de studieresultaten en de voorzieningen, bedoeld in het derde lid, alsmede op de termijn bedoeld in het vierde lid. Voor de Universiteit Leiden zijn deze regels vastgelegd in de Regeling Bindend Studieadvies en de bijbehorende Procedure persoonlijke omstandigheden in het kader van het bindend studieadvies (“de Regeling”).

Uitspraak
17-335
Blad 3/5

Ingevolge artikel 5.2.2 van de Regeling is het bindend studieadvies, bedoeld in artikel 3.1.7, voor voltijdstudenten negatief en afwijzend indien op het moment dat het advies wordt uitgebracht de student minder dan 45 studiepunten van de propedeutische fase van de desbetreffende bacheloropleiding heeft behaald.

Ingevolge artikel 5.7 van de Regeling wordt aan het negatieve advies, bedoeld in artikel 3.1.7 geen afwijzing verbonden indien de in artikel 5.8 genoemde persoonlijke omstandigheden van de student, die zijn opgenomen in het dossier bedoeld onder 4.2, er de oorzaak zijn geweest van het niet behalen van de in artikel 2 genoemde normen. De examencommissie baseert haar oordeel over het al dan niet verbinden van een afwijzing aan de adviezen door een vergelijking van de behaalde studieresultaten met het persoonlijke studieplan zoals bedoeld in artikel 4.3.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Bij het in administratief beroep bestreden besluit is aan appellante een negatief studieadvies gegeven met betrekking tot voorzetting van de bacheloropleiding Notarieel Recht, waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de WHW een afwijzing is verbonden. Het verbinden van een afwijzing aan het negatief studieadvies betekent dat de inschrijving van appellante voor deze opleiding aan de Universiteit Leiden wordt beëindigd en zij zich gedurende vier jaren niet opnieuw voor deze opleiding aan deze universiteit kan inschrijven.

Vast staat dat appellante 20 studiepunten heeft behaald en daarmee niet heeft voldaan aan de eis, neergelegd in artikel 5.2.2 van de Regeling.

Ter zitting heeft appellante beschreven wat haar bijzondere omstandigheden zijn geweest die hebben geleid tot de slechtere prestaties in het tweede semester. Op dit moment volgt zij een opleiding op het hbo, waarvan zij heeft aangegeven dat dit goed gaat.

Appellante beschikt over een hinderverklaring van 24 juli 2017 van SOZ waarin is vermeld dat zij in de periode 17 maart 2017 tot 15 april 2017, *ernstig gehinderd* is geweest en van 17 april 2017 tot 1 september 2017, *gehinderd* is geweest.

Om de mate van hindering uit te drukken worden doorgaans de volgende categorieën gebruikt:

1. Geen studieprestaties kunnen leveren;

Uitspraak
17-335
Blad 4/5

2. Zeer ernstig gehinderd (circa 25% kunnen studeren);
3. Ernstig gehinderd (circa 50% kunnen studeren);
4. Gehinderd bij het studeren (circa 75% kunnen studeren);
5. Niet gehinderd bij het studeren.

Wat betreft de hinder is het vaste jurisprudentie van het College dat geen sprake kan zijn van een louter cijfermatige toepassing.

In de bij de SOZ-verklaring gevoegde richtlijn betreffende de waardering van de hinder in bepaalde percentages is niet voor niets aangegeven dat de percentages een bepaalde marge hebben. Dit is aangeduid met “*circa 75% kunnen studeren*”. Een louter rekenkundige omzetting van de door SOZ geconstateerde hinder en de door de student benoemde persoonlijke omstandigheden naar een bepaald aantal te behalen studiepunten, is volgens vaste rechtspraak van het College derhalve in strijd met de Regeling.

Verweerder heeft toegelicht dat appellante met de hinderverklaring van de SOZ, weliswaar heeft aangetoond dat er sprake is van persoonlijke omstandigheden, maar dat deze verklaring het tekort aan studiepunten niet dekt. Verder heeft verweerder erop gewezen dat de studieresultaten van appellante geen hoog cijfergemiddelde laten zien en dat zij vele hertentamens niet heeft gehaald.

Het College constateert dat appellante in het tweede semester geen studiepunten heeft gehaald. Weliswaar is er in die periode sprake geweest van (ernstige) hinder bij haar studieprestaties, maar dit kan niet het tekort aan studiepunten kan opheffen. Appellante heeft in tweede semester immers geen enkel studiepunten behaald.

Nu de studieresultaten van appellante niet voldoen aan de vereisten die de Universiteit Leiden stelt en de hinderverklaring het gebrek aan behaalde studiepunten van appellante niet dekt, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat er onvoldoende vertrouwen in bestaat dat zij de bacheloropleiding binnen redelijke tijd zal kunnen afronden. Weliswaar stelt appellante dat haar persoonlijke omstandigheden ten opzichte van vorig jaar zijn verbeterd, maar daarvoor biedt het dossier geen enkel objectief aanknopingspunt, waar verweerder van kan uitgaan.

Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard. Dit betekent dat het bestreden besluit in stand blijft en appellante de opleiding Notarieel Recht aan de Universiteit Leiden niet kan voortzetten.

Uitspraak
17-335
Blad 5/5

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon(voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. K. Beerden, M. Heezen en L. Kluinhaar (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. mr. W.J. de Wit.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. W.J. de Wit,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: